

คุยกับผู้อ่าน

ในฉบับที่แล้วคุณพิรุณี สารสม จากขอนแก่นเขียนมาแสดงความชื่นชมต่อแนวทางของ “หมอชาวบ้าน” แต่ก็ยังเกรงว่าจะเป็นภาระหาเสียง ก็น่าเห็นใจครับ เพราะชาวบ้านลืมหูลืมตาเสียจนขาด แต่เราขอถือโอกาสเรียนว่า นิตยสาร “หมอชาวบ้าน” มิได้เป็นช่องทางราชการ หรือรัฐบาล หรือพรรคการเมือง โศภนการการเมืองหนึ่ง แต่เกิดจากบุคคลคณะหนึ่ง ซึ่งได้ค้น แสวงหา และตะเกียกตะกาย ที่จะเห็นวิทยาการทางการแพทย์กระจายตัวไปเป็นประโยชน์ต่อชาวบ้านมากที่สุด

ที่ปกหน้าฉบับที่แล้วเราคุยว่า **ไม่ควรทำหรือใช้ยาชุดที่ใส่ยาคลอแรมหรือเฟรดินิโซโลน** ทั้งนี้ก็เพราะว่ายาชุดแก้ไข้ต่างๆ กันตามร้านชดละ ๒.๕๐ หรือ ๓ บาทนั้นยามีใส่ยาคลอแรม (กลอแรมเพนนิคอด) และเฟรดินิโซโลน อย่างละ ๑ เม็ด สำหรับ คลอแรม ที่ใส่ไป ๑ เม็ดนั้น ไม่มีประโยชน์อะไรเลยแม้แต่โทษ ถ้าใครช่วยหนอยก็เกิดโรคไตกระดูกผุตายใบเลย ส่วนเฟรดินิโซโลนนั่นแล้วก็เป็นยาอันตรายสารพัดอย่าง (อ่าน หมอชาวบ้าน ฉบับเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๒ หน้า ๔๐)

จึงขออ้อร้านขายยาทั้งหลายว่า อย่าใส่คลอแรมหรือเฟรดินิโซโลนในยาชุด และขอแนะนำท่านผู้อ่านว่า อย่าซื้อยาชุดที่ใส่คลอแรมหรือเฟรดินิโซโลน

อันที่จริงเมื่อเป็นไข้หวัด ควรจะใช้ยาแยกไปตามอาการมากกว่าไปใช้ยาชุดรวมๆ ไปทั้งหมด คือถ้าเป็นไข้ หรือปวดหัว ก็ใช้แอสไพริน หรือพาราเซตามอล ถ้าคัดจมูกก็ใช้ยาแก้แพ้ เช่น คลอร์เฟนิรามีน ถ้าไอก็ใช้ยาแก้ไอ เช่น ยาแก้ไอน้ำค้ำขององค์การเภสัชกรรม หรือยาแก้ไอหืออื่น ๆ (อ่าน หมอชาวบ้าน ฉบับเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๒ หน้า ๒๖)

พูดถึงยาแก้ไอ ทำให้เราก็นึกได้ว่าในฉบับที่ ๒ หน้า ๔๔ ในเรื่อง **ยาน้ำแก้ไอ** เราได้เขาสรุปขนาดยาน้ำแก้ไอ น้ำค้ำขององค์การเภสัชกรรมลงประกอบด้วย ทำให้บางท่านคิดว่าเป็นการโฆษณา ขอเรียนให้ทราบว่าเราเองเองเพื่อประโยชน์ของผู้อ่าน โดยไม่ได้รับค่าโฆษณาจากผู้ผลิตเลย และขอเรียนอีกด้วยว่า ที่เราลงโฆษณายาน้ำค้ำราหลวงขององค์การเภสัชกรรมในบทความ ตั้งแต่ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา เราลงให้ฟรีๆ ทั้งๆ ที่ไม่ได้รับค่าโฆษณา

แต่เราก็อยากจะลง เพราะยาน้ำค้ำราหลวง หรือยาสามัญประจำบ้าน ขององค์การเภสัชกรรม เป็นยาที่ได้มาตรฐาน ราคาถูก และประชาชนสามารถจะซื้อขายกันเองได้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

ประ: ๐๘ ๐: ๕